

ו. אבל אסור להוריד לכלוך ממשקפיים בבגד של הטלית קטן.

ז. כמו"כ אסור לנגב זיעה מפניו בבגד של הטלית קטן.

שלישון ע"ג הלולב של מצוה אחר סוכות הוא סגולה לרפואה לכאבי הגב. אך כאמור אין לנו עסק צענינים הללו, ואין לנו דנים אלא להשיב עפ"י הלכה אם מותר לישון ע"ג הלולב של מצוה אחר סוכות.

אסור לעשות תשמיש מגונה

הנה שורש השאלה הוא מה הדין בחפץ של מצוה לאחר שקיים זהם המצוה אם מותר לעשות זהם תשמיש מגונה או לא, וכן מה הוא הגדר של תשמיש מגונה. ונקדים בדברי המחבר דה"ל צינית ומוזה נצוא לנידון דין, המחבר דה"ל צינית (סימן כא סעיף א) פסק שחוטאי צינית שנפסקו יכול לזרקן לאשפה מפני שהוא מצוה שאין צגופה קדושה, וע"ש צמשנ"צ שה"ה לכל תשמישי מצוה כגון סכך הסוכה ולולב, ומצואר דדעת המחבר שמותר לזרוק תשמישי מצוה לאשפה אחר גמר קיום המצוה, אולם הגם שמותר לזרקן לאשפה מ"מ כתב הפמ"ג (הביאו המשנ"ב ס"ק ג) שאסור לעשות זהם תשמיש מגונה, ועיי"ש צרמ"א שכתב שי"א שאף לאחר שנפסקו חוטאי הצינית אין לנהוג זהם מנהג ציון לזרקן במקום מגונה, דהיינו שדעת הי"א שאסור לזרוק חוטאי צינית שנפסקו לאשפה. וע"ש צט"ז (ס"ק ב) שה"ה בסכך סוכה טוב שלא לעשות צו שימוש לצורך דבר שאינו כבוד למצוה שעברה, ועי' צמחצית השקל שה"ה לכל תשמישי מצוה כגון לולב נמי דינו כן, וכ"כ המשנ"צ צס"ק ד' וצס"ק ו' שלולב ישן שעדיין עומד למצותו לשנה הבאה אסור להשתמש בו כלל, ואם אינו עומד למצותו אין לנהוג זהם מנהג

סימן כג

הנחת לולב של מצוה אחר סוכות תחת מזרון המטה

נשאלתי שלאחרונה נתפרסם בא"י סגולה שאומרים שהוא בדוק ומנוסה לאנשים שסובלים מכאבי גב להניח את הלולב של מצוה אחר סוכות תחת מזרון המטה שישנים עליו ונשאלתי האם מותר לעשות כן או שהוא ביוזי מצוה.

תשובה: הגם שאין לנו עסק צעניני סגולות, מ"מ נראה שיש להציא מקור לסגולה זו והוא עפ"י המצואר צמדרש רצה צפרשת אמור פרק ל', רצי מני פתח כל עצמותי תאמרנה ה' מי כמוך לא נאמר פסוק זה אלא צשציל לולב, השדרה של לולב דומה לשדרה של אדם, וההדס דומה לעין, והערצה דומה לפה, והאחרוג דומה ללב, אמר דוד אין צכל האצרים גדול מאלו שהם שקולים כנגד כל הגוף הוי כל עצמותי תאמרנה, ומצואר שהלולב הוא נגד השדרה והרי כל סוגי כאבי הגב מקורם צשדרה כידוע, ולכן כנראה שזה המקור שאומרים

ציון ולעשות זו דבר שאינו כבוד למלכה
שעברה, ומבואר שאסור לעשות תשמיש
מגונה בחפץ של מלכה אף אחר שאינם
עומדים לקיום המלכה.

המלכה

111

העולה לדינא

א. אסור לעשות תשמיש מגונה בלולב
אחר סוכות.

ב. וכן אסור לזורקו לאשפה עם שאר
דברים.

ג. וכן אין לפסוע על סכך המונח ברה"ר
אחר סוכות.

ד. מותר לישון ע"ג לולב אחר סוכות
לצורך סגולה.

אינו זלזול בקיום המצוה

וב"מ נראה שכיון שכל האיסור הוא דווקא
אם עושה תשמיש מגונה דהוי זלזול
בקיום המלכה שעשה בחפץ זה, אצל תשמיש
שאינו מגונה מותר להשתמש בו, וא"כ נראה
פשוט שאם יושן ע"ג הלולב לצורך סגולה
שיש בו מחמת קיום המלכה אינו זלזול בקיום
המלכה שעשה בחפץ זה, שאינו יושן ע"ג
משום שנוח לו יותר לישון כשיש תחת המזרון
לולב, אלא שיושן ע"ג לצורך רפואה סגולי
שיש בו, ואדרבה מחמת שהוא חפץ שעשו
בו קיום המלכה יש בו סגולה זו, ומחמת
חשיבותו יושן ע"ג ואינו מעשה זלזול, אלא
אדרבה הוא מחשיבו כזה. והגם שפסק
המחבר בהל' לולב צסימן תרס"ד סעיף ח'
שיש מי שאומר שהושענא שזלולב אע"פ
שנורקה אין לפסוע עליה, וכ"כ המשנ"ב
בהל' סוכה צסימן תרל"ח ס"ק כ"ד צ"ס
האחרונים דאף אחר סוכות לא יפסע על עצי
סוכה דתשמישי מלכה הם, וע"כ יש למחות
באנשים שזורקין אחר סוכות עצי סכך לחוץ
במקום שרצים רגילין לפסוע עליהם ואפילו
שלא במקום אשפה ע"ש, מ"מ נראה
שדווקא לפסוע עליהם אסור דהוי מעשה
זלזול בחפץ של מלכה, משא"כ בנידון דידן
שאינו מעשה זלזול נראה פשוט שמותר
לכתחילה לעשות כן מעיקרא דדינא.

סימן כד

איטר לגבי הנחת תפילין

נשאלתי באיטר יד שהרגיל את עצמו
לכתוב ביד ימינו בשאר כל
אדם אבל שאר המלאכות עושה ביד
שמאלו, ועל סמך כתיבתו הניח תפילין
בשאר כל אדם ולאחרונה נתעורר אצלו
ספק, אם מהני כתיבתו ביד ימין לדונו
בשאר כל אדם, כיון שאינו כותב ביד זה
מטבעו אלא שהרגיל את עצמו לכך, וגם
עושה שאר המלאכות ביד שמאל אולי
עדיין דינו כאיטר.

תשובה: הנה צאלה זו יש שני נקודות
שיש לדון בו, א' איטר שעושה
כל המלאכות ציד שמאלו וכותב מטבעו ציד
ימינו, מה דינו לגבי הנחת תפילין. ב' מי
שמטבעו כותב ציד שמאלו, והרגיל את עצמו
לכתוב צימינו, האם דינו ככותב מטבעו ציד
ימינו. והנה צסתי נקודות אלו נחלקו